

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ Præcones

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 3. Plerumque in hominibus magis, quam in aquis , causam esse
valetudinis offensæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

formã, vt ita loquar, *postulant*, non esse, quod
vident sibi noxium esse, hoc est, apud im-
patientes. At quid tandem illis rectum est
Plin. lib. apud quos nõ est rectus intellectus? Taxu
15. cap. 2. arbor est, non modò funesta, sed & venena-
ta. Ex hac si fortè pocula confeceris, &
vinum infuderis, quantumuis suaue & de-
licatum, continuò fiet noxium & insalu-
bre. Ita amari sunt quorundã animi, apud
quos, omnia amarescunt. Vbiq; inueniunt,
quod illis displiceat; quia res non aspiciunt,
quales sunt, sed quales illis, turbato animo
& iudicio, videntur.

§. III.

*Plerumque in hominibus magis, quàm in
quis, causam esse valetudinis offense.*

Ast aliter Sancti suprã laudati, aliter ra-
tio recta, cui omnia opera Domini, vti sunt,
ita esse recta videntur. Vt ergo de querelis
illorũ cognoscamus, ad tria capita possunt
reuocari: *ad offensionem sanitatis, ad inundationes
& dilunia; ad naufragia & suffocationes.* Ad primum quod attinet, communis est
caussa est, cum omnibus creaturis: nulla non
nocet incautis. Certè de potu si sit sermo,
plures nimio vino, quàm nimia aqua potã-
da, valetudinem amiserunt. Et quid tandẽ
est,

est, quod abusu nō possit fieri perniciosum? Ipse sol quosdam, fixis oculis, eius ardentissimam lucem intuentes excæcavit. Quid mirum est, si & aquæ imprudētibus obsint? Habent oculos, quibus paludem pigram ac putrescentes aquas, à fonte pellucido, discernant; ; cur ijs non vtuntur? cur, canum instar, obuia quæq; lambunt? immò cur non, canis instar, è Nilo bibentis, pericula cauent, ? ideò ratio eis data est, vt ea bonū à malo discernant; ideò mala bonis, noxia vtilibus permixta, vt homines se discernere posse, ostendant. Cur obuijs vtūtur, quasi oculis & ratione carerent? Cur illis ferino impetu vtentibus res ad alium vsum factæ non obsessent; qui etiam salubria in perniciē vertunt? Itaq; bonis quidā aquis offendunt sanitatem; sed sua culpa; sua intemperātia: cur, Thracum more, clausis oculis, vno ductu, vno spiritu amphoras vacuant, & vel vaccam amyftide vincunt? quasi tota velint flumina epotare? Sunt, multis in locis aquæ insalubres? cur homines ibi habitant, vbi sedes est ranarum & serpentum? Cur nō aliò commigrant, vbi saliant puri latices? vbi riuī fluunt lacte dulciores? Argi, ob aridam terram, fontibus carent, puteis abundant.

Strabo.
lib. 8.

L 4

Quod

Marineus
l. i. de reb.
Hispan.

Quod hominum industria, in vno, id natura, in alio loco compensat, immo & alio tempore. Est oppidū Lusitaniæ, *Villam nouam* vocant, ibi, cū aliæ aquæ deficiunt, fons oritur, Cal. Maijs, & ad Cal. vsq; Nouembres aquas Villænouanis abunde diffundit: postea verò occultatur, latetq; hieme tota, & ad statum tempus, hoc est, ad Cal. Maias renascitur, atq; incolas reuifit. Has vices temporum & locorum seruat natura, quæ varietate delectat: nec vult omnes vbique habitare. §. IV.

Aquarum vitia, si non vtilia, saltem emendabilia esse.

Exod. 15.
23.

rubro venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eò quòd essent amara: unde congruum loco nomen imposuit (*Moyse*) vocans illum Mara, id est, amaritudinem. Et murmurauit populus contra Moysen, dicens: Quid bibemus? At ille clamauit ad Dominum, qui ostendit ei lignum: quod cū misisset in aquas